

A szegedi közélélmzési hivatal mérlege.

(Saját tudósítónktól.) Még esztendeje sines, hogy dr. Somogyi Szilveszter polgármester, a város pénzügyi tanácsnokát, Balogh Károlyt a közélélmzési hivatal vezetésével megbizta. A helyzet nem volt valami rózsás; az előbbi rezsím eredménye nem igen volt biztató és hogy mindjobban belekerültünk a háborus időkbe, a készletek fogyóban voltak sőt hozzá sem igen férhetők. Súlyos és nehéz körülmények között látott hozzá felelősségteljes és egész embert megkivánó munkájához Balogh Károly, akinek törhetetlen energiára, széles irányú körültekintésre, maga-magához való nagy bizalomra és éleslátásra volt szüksége, hogy az akadályokat leküzdje, a különböző áramlatokkal szembeszálljon és azon az uton haladjon, amit a köz érdekében magának megjelölt és amely uton haladva, elérkeztesse ahhoz az eredményhez, amit a közélélmzési hivatal a múlt évi mérlegében feltüntethet.

Megvalljuk, bennünket első sorban nem az anyagi haszon érdekel és nem annak örvendünk, hogy a közélélmzési hivatal

másfél-százezer koronán felüli nyereséget mutat fel.

hanem az tölt el bennünket megnyugvással, a fölött érzünk igazi örömet, hogy eddig a közélélmzési hivatal vezetése megfelelt a várakozásoknak, a köz érdekét szolgálta, a közönség igényeinek kielégítéséről kellőképpen gondoskodott és hogy megszerzett minden lehető árut és ennek folytán a város közönsége élelmiszerekben nagyobb hiányt nem szenvedett. Mindenben ugyan nem dusslakodhattunk, a bőség szarujából nem hullott elibénk az élelmiszerek sokasága, de volt mindenünk, ami a létfenntartáshoz szükséges, ami annak elengedhetetlen kelléke.

A kezdés idején bizony baj volt a liszt- és cukorellátás körül. A bajt technikai okok is előidézték, de csakhamar megváltozott a hibás rendszer és a dolgok oly mederbe telerlődtek, hogy a közönség megelégedését idézték elő. Hogy panaszok voltak és vannak, hogy a bírálat nem egyszer hangzott el, hogy a meg nem elégedettek fölemelik tiltakozó szavukat, az csak természetes, különösen ha tekintetbe vesszük, hogy egy ilyen nagy kiterjedésű üzem néha egyéni érdekeket is érint, amire azonban a köz érdeke miatt nem lehet, nem szabad tekintettel lenni. Mit emberek lesznek, a panaszok meg nem sűnnek, bizonyos irányú panaszok elhangzanak, mert a teljes megelégedettség nem emberi tulajdonság. Más kérdés azonban az, hogy alapos okok vannak-e panaszokra, az elégedetlenségek hangoztatására?

A közélélmzési hivatal érdemes vezetője és csekélyszámu hivatalnoki kara eddig jól, pontosan és eredményesen végezte a feladatát. Erőn felüli volt az a munka, amit végzett és aminek az adja meg a különös becsét, hogy a közönség által élvezett eredményt előidézni tudta, noha az országos központok nemhogy segítették volna mehez és küzdelmes munkájában, de igen gyakran hátráltatták és bizony gyakran voltak a kérekkötői a különböző irányú törekvéseknek.

Amikor az elért eredményekért teljes elismeréssel adózunk Balogh Károlynak és de-

rék gárdájának, ismételten hangot adunk annak az indokolt kívánságnak, aminek sürgős teljesítése egyenesen kötelesség, hogy alkalmas, kényelmes s megfelelő helyiségről kell gondoskodni a közélélmzési hivatal részére, amelynek rendelkezésére kell bocsájtani azokat az erőket, amik elengedhetetlen tartozékai a nagy munka sikeres elvégzésének.

Az elért eredmény azonban nem kizárólag Balogh Károly és tevékeny gárdájának az érdeme. Jelentős része van ebben a szegedi piacnak, a szegedi kereskedőknek, akik fáradhatatlanul arra törekedtek, hogy áruk kerüljenek a szegedi fogyasztás céljaira, hogy mindabból legyen, amire a közellátásnak mulhatatlanul szüksége van. A szegedi kereskedők ezuttal is tanubizonyságot tettek arról, hogy feladatuk magaslatán állnak és megmutatták, hogy előttük nem az a kizárólagos cél, hogy haszonra tegyenek szert, hanem az is, hogy kiszolgálhassák azt a közönséget, amelynek támogatására a békés időkben számíthattak. Semmi sem igazolja jobban a szegedi kereskedők agilitását, élelmességét és invencióját, mint az a valóság, hogy a beszerzett, néha áldozatok árán beszerzett élelmi cikkekkel nemcsak az itteni fogyasztó közönséget látták el fennakadás nélkül, de mint exportőrök, a vidék közönségét is. Ez a tett minden beszédnél szebben beszél.

Ami a közélélmzési hivatal mérlegét illeti, a benne feltüntetett anyagi eredményt megnyugvással vesszük tudomásul. Jövőre még azt sem kívánjuk, hogy a közélélmzési hivatal anyagi részében elérje a tavalyi sikert, de meg leszünk elégedve, ha a közélélmzésben úgy és oly fennakadás nélkül foly-
nak majd a dolgok, mint aminőt az elmúlt év

jó részében tapasztalhattunk. És ha így lesz, ha a közönség élelmi cikkekben nem érez majd szükségét, az esetben Balogh Károlynak sok-sok köszönettel fogunk tartozni azért az idegőrlő munkáért és azért a gondossáért, amit a közönség érdekében végez és fejt ki.

A közélélmzési hivatal mérlegéből látjuk, hogy a múlt évi üzem, az új rezsime alatt 157023 korona és 12 fillért eredményezett, amely összeget a következő célokra fordították:

Az előző rezsím veszteségéből leirtak	42112.24
Az üzem összköltségeire fordítottak	7973.08
A forgó tőke után fizetett kamatot	4260.92
A berendezések leírására fordítottak	10089.58
A teherautók értékesítésére fordítottak	20000.00
Az áruk értékülömbözeteti tartalékára fordítottak	30000.00
koronát;	
A tiszta nyereség tehát	42587.30
korona.	

A mérleg nemesak reális alapon készült, de azt is mutatja, hogy a kiadásokkal esinján bántak, takarékoskodtak. Ez is elismerést érdemel. Dacára a nagy haszonnak, nem lehet mondani, hogy az élelmi cikkek, amelyekhez a közélélmzési hivatal révén jutott a közönség, drágák lettek volna. Am kívánatos, hogy a lehetőség határain belül az árak a jövőben esökkenjenek, mert az még sem lehet cél, hogy a közélélmzési hivatal a közönség rovására nagy hasznót mutasson fel, hanem az legyen a kizárólagos cél, hogy a közönség élelmi cikkekben ne szenvedjen szükségét, mindenhez — ha van rá mód — hozzájuthasson. Még csak annyit, hogy a közélélmzési hivatal az elmúlt esztendőben tizenkét millió koronát forgalmazott, így tehát a forgalmi összegnek 1 és negyed %-át teszi ki a 157023 korona és 12 fillérnyi eredmény.

Amerika elkerülhetetlennek tartja a háborút.

— Az elnök határozatát a nép követni fogja. —

Genf, március 5. A Matin washingtoni kábeltávirata közli egy előkelő öszemély jóváhagyott nyilatkozatát az amerikai—német helyzetről. A nyilatkozat, amely állítólag magától Wilsontól származik, így hangzik:

— Az elnök mindig meg volt győződve arról, hogy az igazság a szövetségesek oldalán van, de nem akarta nyilvánítani személyes érzelmeit addig, amíg nem tudta, hogy a nép is hasonlóképpen érez. Az abszolút semlegességet kívánta azért is, mert el akarta kerülni a háboru borzalmait. Ma már nincs kényszerítve a tartózkodásra és azt hiszi, hogy a Laconia esete és a mexikói összekülvés tulajdonképpen háborus cselekedet, amely jogot ad arra, hogy a háborút már ma megüzenje. De magas szempontok arra készítetik, hogy várjon a legutolsó eshetőségig. Azt kívánja, hogy az egész nép vele legyen abban az ügyben, amely száz millió embert háboruba sodor. Véleménye szerint nemcsak ő és a kormány, hanem egész Amerika jogosnak és elkerülhetetlennek tartja a háborút.

Genf, március 5. A Petit Parisien kábeltávirata jelenti: A két ellenzéki párt, a pacifisták és a republikánusok hallgatásra vannak kényszerítve. A pártok nézeteltérései elsimultak, az érzelmeik egységesek. Ma már

elismerik, hogy szükség van a háborura Németország ellen, mint a rendszeres kihívások következményeire. Bármint határoz is az elnök, az amerikai nép követni fogja.

Berlin, március 5. Az északamerikai Egyesült-Államok városaiban — mint Londonból jelentik — nagy hazafias tüntetések voltak. A házakat fellobogózták, a tiszteket pedig az utcákon ünnepelték. A kamara két és fél milliárdos kölcsönt szavazott meg katonai célokra. A parlament, úgy látszik, fenntartotta magának a jogot, hogy a végső elhatározások felett maga döntsön.

A kereskedelmi hajók felszerelése a tengeralattjárók ellen.

Rotterdam, március 5. A Reuter-ügynökség jelenti Washingtonból: A szenátus nevezetes ülésén Shermann szenátus olvasta fel Zimmermann táviratának azt a részét, amely „nyilvánvalóvá teszi, hogy Németország Mexikóban az Egyesült-Államok ellen szö összeköttetést.” Élénk vita indult meg a kérdés körül, hogy felfegyverezzék-e a kereskedelmi hajókat? Különösen Brandegee kelt ki igen élesen Németország ellen.

Stone, a külügyi bizottság elnöke attól